बोड्यहंन्य:। बीज जाइन इतिभाषा॥ ('यथा', जीजावळाम् । २।

> "वराटकानां रश्चकद्वयं यत् सा काकिनी ताच पयचतसः। ते बोड्श्रद्रम्य रहावगम्यो द्रम्येसया घोड्श्रम्य निष्कः॥")

निष्कच्छ:, पुं, (निर्मत: कच्छ: खत्यो यस्य।) वर्षद्व:। इति झ्य्स्चित्रका।

निष्कर्ष:, पुं, (निर् वा निस्+ सब् + भावे घण्।)
निष्कय:। यथा, खनायं निष्कषं दलादापरादिक्रश्राद्वादिखनस्थायां मूर्कदा॥ (कराये
प्रजापीड्नम्। इति नीक्षक्ष्य:॥ यथा, महाभारते। २।१३।१३।

"अनुकर्षच् निष्कर्षे चाधिपावकमार्द्धनम् । सर्वमेव न तत्रासीद्वमीनिक युधिष्ठिरे ॥")

निष्कर्ल, चि, (निर्मता कता यकात्।) कतामून्यम्। (धवा, मश्वासारते। ३। २०८। ६।
"संयताचापि दचाच मतिमन्तच मानवाः।
हम्मन्ते निष्कताः सप्त प्रश्रीयाः सस्वकर्मभिः।")
नरवीर्थम्। इति मेदिनी। से, १०३॥ असः।
यथा,—

"चिकावत्याद्वितीयत्य निष्कतत्त्याप्रदीरियः। उपायकानां कार्यार्थे मध्यते क्यकत्त्वा ॥" इतिकादग्रीतत्त्वे जामस्यावचनम् ॥ खाषारे, पुं। इति ग्रन्थकत्वता ॥

निष्कता, खी, (निर्मता कवा यखा:।) विमता-भवा। इति अञ्चरमायकी ॥ इसा। इति राजनिषेखः॥

निकती, ची, (निकत + दीष्।) ऋतुष्टीना। निटत्तरणखा। इति मृन्दरमादनी॥

निकालकः, पुं, (निकालयतीति। निर्+कालि
+ खुल्।) सुक्तित्वीमा इताम्यकः प्रायबितार्दः। यथा। सुक्तित्वीमा वेश्वेन इताम्यक्तेन च कर्त्त्र्यम्। निकालको इताम्यक्तेन प्रकार्ते परिवाल मरवात् पूती भवतीति विश्वायते। इति विश्वष्यस्थात्। इति मिता-

निष्काधः, पुं, (नितर्ग काधते धोभते प्रास्ताः-दाविति । निर्+काध्य + अष्।) प्रासादायुप-स्थानम् । दति सहाभारते राजधन्मः ॥ ताजा दति पाराका दति च भाषा ॥

निष्काधितः, वि, (निर्वा निस्+ काज्र+ विच् लः।) निष्काचितः। इत्यमरटीकायी भरतः॥ निष्काच्यतः, वि, (निस्+ क्व+ विच्+ कः।)

का क क्लातः । दूरी कतः । तत्पर्यायः । घव छ छ दे । दक्ष मरः । ३।९।३६॥ निः सारितः ३। शांत जटाधरः ॥ निः मितः । आ चितः । ज्याधिकतः । इति मेदिनौ । ते, २०२॥

मिळ्कुटः, युं, (बुटातु यचात् निकालाः।) यच-नभीपोपवनम्। दल्लसरः। २। १५१॥ (कचित् कोवश्रेष दक्षते। यथा, मचाभारते। १२। "परिखाचेन कौरख । प्रतिनीनिष्कुटानि च । ननालन्यः प्रपन्नत ग्रुत्तमेतद्व्यधिष्ठर ! ॥") चित्रम् । (यया, महाभारते । २ । ५० । ८ । "इन्द्रस्टिनैन्यिन धान्यैये च नदीसुखैः । ससुन्निष्कुट जाताः पारेसिन्धु च मानवाः ॥") नपाटः । इति मेदिनी । ठे, ४० ॥ प्रत्राटः । इति हाराननी ॥ जानानामहन इति पारस्य-भाषा ॥

निष्कुटि:, की, (कुट कौटिको + "इगुपघात् कित्।" उर्खा १। ११६। इति इत्। निर्मता कुटि: कौटिकां यखा:।) एला। इत्यमरः। १। १। १२५॥ (पर्यायोग्सा यथा,— "एला स्मूला च बहुला एष्वीका चिपुटापि च। भद्रेला इहदेला च चन्द्रवाला च निष्कुटि:॥" इति भाषप्रकाशस्य पूर्वस्के प्रथमे भागे॥) निष्कुटी, की, (निष्कुटि+ कुदिकारादिति वा दीष्।) निष्कुटि:। इत्यमरटीकार्या भरत:।

१। ४। १२५॥ विष्कुमः, यं, (विस्+कुमः+ चप्।) दन्ती-इत्तः। इत्यमरटीकायां रायसुकुटः॥ (विगतः कुम्भो यक्षात्।) कुम्भमून्ये, वि॥

निष्कुश्चितः, चि, (निस्+कुश्च+कः।) निष्का-सितः। यथा,—

"काकेनि व्याधितं चिभः कर्वानतं ने चीभि ।" रान्स्तितम् ॥"

रबादि वालगीकलतगङ्गाकोत्रम् ॥ निष्कुष्टः युं, (नितरां कुष्टयते रति। कुष्ट विस्ता-पने + पचाराण्।) वृचकीटरम्। रखमरः। २। ४। १३॥

निष्युति:, क्ली, (निर्+क्ल+क्तिन्।) निर्भुति:। निसार:। यथा,—

"त्रसन्ने चैव मित्रने सुरापे गुरुतकारे। सर्वत्र विश्विता यहिः कतन्ने नास्त्रि निष्कृतिः॥" इति प्रायश्चित्ततसम्॥

(चिकिविषेषे, युं। यथा, मचाभारते। ३। ९१८। १४।

"बाक्रीप्रताना भूतानां यः करोतीष निष्कृ-तिम ।

व्याः स निव्कृतिर्नाम भोभयत्विभिवेतिः॥") निव्कमः, ग्रं, (निव्कृत्वितिःनेनिति। निस्+ क्रम + मन्। "नीदात्तीपदेशस्विति।" ०। ३।३॥ इति न दृष्टिः।) धीश्रक्तिः। इत्यमरः।३। २।२५॥ निर्मेमः। (यथा, क्रथासरित्सागरे। २६। ८३।

"कचित् कार्वं प्रतीचे च प्रावायामस्य निष्क-मम्।

स्तीबेश्व मतेश्याद वान्वेतस्य हि नासव: "")

दुष्कुतः। इति मेदिनी। मे, ४५॥ निष्क्रमण-संस्कारः।

"अइन्वेकारशे नाम चतुर्थे मासि निक्रमः।" इति याज्ञवस्काः। १। १२॥ (क्रमरिहते, ति । यथा, पन्नपुरावे पाताल-खर्छे ।

"निष्कार्त निष्क्रमं शानां यश्चिदानन्दविष-

निष्क्रमणं, की, (निस्+क्रम+भावे खुट्।) द्रश्यंस्कारानागंतसंस्कारविशेष:। तद्रवृष्ठानं यथा, जाते कुमारे जनवासराद्यस्तृतीय: श्रुकपचल्लस हतीयायां तियी पातः क्रमारं जापयिता सायं सन्धायामतीतायां चन्त्राभि-सुख: इताञ्जलि: पिता तिस्तेत्। अय माता युचिना वर्लेण कुमारमाच्हादा द्विवसी दिशि भर्त्वामपार्थे पश्चिमानिस्खीभूय उत्तर-श्चिर्चं कुसारं पित्रे धमपंयति । ततो माता भन्ं: एष्ट्रेशेन उत्तरस्यां दिशि गता चन्ना-भिमुखीभूय भन्दे चिवपार्चे तिस्ति। ध्यय पिता जपति प्रजापतिक विरतुष्य इन्द्रभनी देवता कुमारख चन्द्रदर्भने विनियोगः। ॐ यत्ते सुधौमें भूदर्य हितमन्तः प्रजापती वेदार्च सन्वे तद्वचामार्थं पौत्रमर्घ निगान्। ततः प्रजापतिक विरत्ध्य इन्द्रको देवता क्रमा-रख चन्द्रश्रीने विनियोग:। ॐ यत् पृथिया भनाक्तं दिवि चन्द्रमसि खितं वेदकतस्वाष्टं नासमाइं पौक्रमवं ऋषम्। ततः प्रजापति-फ विश्वुष्प्छन्द रनायी देवते कुमारख चन्द्रधर्मे विनियोगः। ॐ इन्द्रायी प्रामी यक्तं प्रजाये मे प्रजापती यथायं न प्रमीयेत पुको जनिजा अधि। रति समाजयं जप्ता कुमारं चन्त्रं दर्भयति। पिता चन्त्राय अर्घो ददाति च। ततः पिता तथाभूतमेव क्रमार-मुत्तर्शिर्सं मात्रे दला वामदेवगानानां कर्मा जलाक्डिमनधार्थ एइं प्रविशेदित। अत जर्बमपरश्रक्षपचचयेश्य हतीयारा तिथी सायंधन्यामतिक्रम्य चन्त्राभिसुखः पिता जना-ञ्जलिं यहीला प्रजापतिक विरत्र प्रकृत्य स्तो देवता कुमारस्य चन्द्रहर्भने विनियोगः। अ यदद्शन्त्रमसि हार्का पृथिया हुद्यं श्रितं तद्ध विद्वांसत् पद्मकाष्टं यौत्रमधं पठिला जलाञ्चलिं खजेत्। वारदयं तृष्धीम्। तती वामदेवं गीला क्रियमवधार्य एइं प्रविशे-दिति। एतच निष्क्रमणक्रमाङ्गभूतसुदीचं कर्मा पत्नी पुत्रीपादानविर्द्वात् प्रवासिनापि कर्त्रय-मेव। इति निष्क्रमणम् ॥ इति भवदेवभट्टः ॥ 🛊 ॥ तत्र विद्वितद्गं यथा। रिक्तातिरिक्ताक्षियय:। श्विमङ्गलवासरेतरे वारा:। आर्हाञ्चेता-हतिकाभरखोमचाविशाखापूर्वकत्गुनीपूर्वा-वाद्राप्रक्रभाद्रपत्रप्रतिभवाभित्रानि नचत्राश्चि। कन्यातुलाकुन्भसिं इसंज्ञकानि लयानि। नाल-कस्य चतुर्थे मासि हतीये वा चन्द्रादिश्रोभने कर्त्रदाम्। इति च्योतिषम्॥

निष्क्रयः, एं, (निष्क्रीयते विनिमीयतेरनेनेति। निर्+ क्री + " एरच्। "३।३।५६। इति करकी खच्।) स्रतः। वेतनम्। इति देमचन्दः। ६। २६॥